

Hız Adem'den, Hz. Muhammed'e, tüm peygamberlerin öğretilerinin merkezinde yer alan tevhit ilkesi, bir ilah/tek Allah inancını ortaya koyar. Kur'anın en önemli süresi olan İhlas, bütünüyle Allah'ın birliği, tek oluşu, "Samet" varlık oluşu üzerine kurulmuştur. Tevhit anlayışı üç açıdan önem arz eder. Birincisi, din anlayışının doğru bir düzlem üzerine oturtulmasını sağlar. son din olan Müslümanlık, tevhit ve adalet dini olarak bilinen basit ve en yalın tek Allah dinidir.

Bakmayın dini karmakarışık hale getirenlere; ondan nemalananlar, onu yalnızca kendilerinin anlayacağını söyleyip, ruhban sınıfını oluşturmuşlardır. Oysa İslam kilise dini değildir. İslam'da ruhban sınıfı yoktur. İslam son derece sade bir dindir. Bunu en güzel şekilde Hz. peygamberimiz tarif etmiştir. İslam güzel ahlaktır der. İslam'a göre Allah'ı birleyen kişi (muvahhit) önce bütün ilahları reddeder, ondan sonra "Ancak Allah vardır" der. Muvahhit, sadece Allah'a kulluk eder, yalnızca O'ndan yardım diler.

İkinci husus; tevhit, hayata bakış ve hayatla irtibat açısından muhteşem bir diyalektik sunar. Pek çok felsefi ve dini düşüncede olduğu gibi, düalist yaklaşım İslam dininde yoktur. İslam, din dünya ayırımı yapmaz. Ya da dini olan, dünyevi olan bir tasniflere gitmez. İslam perspektifinde yaşamın bir bütün olarak algılanması söz konusudur.

Örneğin akıtılan su veya kullanılan elektrik ya da kırmızı ışıkta beklemek gibi davranışlar aynı zamanda insanın kurullarla olan ilişkisini ve ahlaki tutumunu ortaya koyar. Her manada tevhit insanı, zamanın ruhunu en iyi anlayan ve bu ruhu en iyi taşıyan demektir. Zamana yemin eden kur'an, zamanı anlamayan ve ona ihanet edenlerin sonunun hüsrana olacağını adeta haykırır. Tevhit insanı yaptığı işi en iyi olarak yapmaya çalışır. cenneti ahrete bırakmaz. cenneti yeryüzünde kurmaya çalışır. Bundan dolayı ihsan içinde bir hayat sürer; yani, her an Allah'ın huzurunda gibi hareket eder. Her hareketinin güzel olması için çaba sarf eder. Kimseyi kırmaz, İncitmekten kaçındığı gibi, incinmekten de kaçır. Affedicidir. Kin, öfke, nefret gibi duygularla hareket etmez. Bırakın kindarlığı bir kenara; "Tebessüm sadakadır" diyerek insanlığı sevgiyle bakmaya çalışır." birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olamazsınız" sözü tevhidin ilkesidir. Başkalarının acılarıyla ve sıkıntılarıyla hemhal olmayan bir insan, tevhid anlamamış insandır. peygamberimiz "İman yetmiş şubedir; en küçüğü yoldan insanlara sıkıntı verecek şeyleri kaldırmaktır" der. dolayısıyla tevhit insanı, asla zalimin yanında yer almaz. adildir. adalet ve hakkaniyet içinde bir hayat sürer.

Üçüncü önemli nokta ise; "bir 2 gözüyle bakabilmektir." Yaratılanı severiz Yaratandan ötürü" diyen Yunus Emre, veciz bir ifadeyle bunu anlatır." Aynı özden" yaratıldığını bilen insanın, hangi dilden, hangi ırktan/etnisiteden, hangi inançtan/mezhepten olursa olsun, onu ötekileştirmesi mümkün değildir. Farklılıkları reddetmeksizin, onların temelindeki asıl hakikati görerek, bütünleyicilik anlamında" bir leycilik, tevhit insanının hayata bakışını oluşturur.

Canlı-cansız yaratılmış tüm varlığın kendisine emanet olarak verildiği düşüncesi ile yaşayan muvahhit, bilerek veya isteyerek kötülük yapamaz. yapmış olsa bile inancı onu rahat bırakmaz. yaptığı kötülüğü veya yanlış telafi yoluna gider. Tevhitçi anlayış, varlıkta onu, onu varlıkta görebilmeyi ve sevebilmeyi beraberinde getirir. Bir düşünür şöyle der;

Bütün hikmetlerin başı Allah sevgisidir; Allah sevgisi ise Hakkın şu alem içre her biri birtürlü tecellisine mazhar olan mahlukatı sevmekle mümkün olur"

Kalın Sağlıcakla